DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

14. januar 2010 *

I sag C-233/08,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) ved afgørelse af 5. maj 2008, indgået til Domstolen den 30. maj 2008, i sagen:

Milan Kyrian

mod

Celní úřad Tábor,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, som fungerende formand for Første Afdeling, og dommerne E. Levits, A. Borg Barthet, M. Ilešič (refererende dommer) og J.-J. Kasel,

* Processprog: tjekkisk.

generaladvokat: J. Mazák
justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. maj 2009,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den tjekkiske regering ved M. Smolek, som befuldmægtiget

— den tyske regering ved M. Lumma og C. Blaschke, som befuldmægtigede

— den græske regering ved I. Chalkias, E. Leftheriotou og V. Karra, som befuldmægtigede

— den polske regering ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget

— den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Afonso og L. Jelínek, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. september 2009,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 12, stk. 3, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EFT L 73, s. 18), som ændret ved Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 (EFT L 175, s. 17, herefter »direktiv 76/308«).

2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Milan Kyrian og Celní úřad Tábor (toldkontoret i Tabor) vedrørende prøvelse af, om et dokument, der hjemler ret til inddrivelse af en fordring, udstedt af Hauptzollamt Regensburg (hovedtoldkontoret i Regensburg, Tyskland), er eksigibelt.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Direktiv 76/308 har til formål at fjerne hindringerne for det fælles markeds oprettelse og funktion som følge af, at anvendelsen af nationale bestemmelser om inddrivelse af fordringer, navnlig af told, er begrænset til det nationale område.

4 Ifølge sjette betragtning til direktiv 76/308 bør de forskellige former for bistand ydes af den myndighed, der anmodes om bistand, under overholdelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er gældende på dette felt i den medlemsstat, i hvilken myndigheden befinder sig, mens det i syvende betragtning til direktivet anføres, at betingelserne for, hvornår en myndighed kan anmode om bistand, bør fastlægges, og at de særlige omstændigheder, hvorunder det i visse tilfælde skal være muligt for den myndighed, der anmodes om bistand, ikke at efterkomme denne anmodning, nøje skal defineres.

5 I tiende betragtning til direktiv 76/308 anføres, at den situation kan opstå, at fordringen eller det eksekutionsgrundlag, som er udstedt i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, under inddrivelsesproceduren i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, anfægtes af den, hvem betaling afkræves; i dette tilfælde bør det fastsættes, at indsigelse fra denne skal fremsættes over for den kompetente instans i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og at den myndighed, der anmodes om bistand, skal suspendere eksekutionsproceduren, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans.

6 I artikel 4, stk. 3, i direktiv 76/308 bestemmes:

»Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til at give oplysninger:

a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig

b) som vil afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervsmæssig hemmelighed, eller

c) hvis meddelelse ville kunne krænke denne stats sikkerhed eller offentlige orden.«

7 På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, ifølge direktivets artikel 5, stk. 1, i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig.

8 I anmodningen om meddelelse anføres ifølge direktivets artikel 5, stk. 2, modtagerens navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, arten af og formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, og i givet fald skyldnerens navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

9 I artikel 6 i direktiv 76/308 fastsættes:

»1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, inddriver den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, de fordringer, der er omhandlet i et dokument, som hjemler ret til eksekution.

2. Med henblik herpå behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra den medlemsstats side, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dersom der ikke sker anvendelse af artikel 12.«

10 I direktivets artikel 7, stk. 1-3, bestemmes:

»1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse

b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver

[…]«

11 I direktivets artikel 8 bestemmes:

»1. Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

2. Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse, anerkendelse, supplering eller erstatning af dokumentet, med undtagelse af de tilfælde, hvor tredje afsnit finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.«

12 I artikel 12, stk. 1-3, i direktiv 76/308 anføres:

»1. Såfremt fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anfægtes under inddrivelsesforretningen, indbringes sagen af den pågældende person for den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, i overensstemmelse med de i sidstnævnte medlemsstat gældende retsregler. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom. Endvidere kan den pågældende give den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom.

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit. […]

Uanset stk. 2, [første afsnit], kan den myndighed, der anmoder om bistand, i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfægtet fordring for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og andre retsforskrifter.«

13 I direktivets artikel 17 bestemmes:

»Anmodninger om bistand og det dokument, som hjemler ret til eksekution, og andre relevante dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidstnævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.«

14 Ifølge direktivets artikel 23 er dette ikke til hinder for »en mere omfattende gensidig bistand, som visse medlemsstater yder eller måtte yde hinanden i medfør af aftaler eller ordninger, herunder for så vidt angår meddelelse af inden- eller udenretslige dokumenter.«

Nationale bestemmelser

15 Ifølge § 2, stk. 7, i lov nr. 191/2004 om international bistand ved inddrivelse af visse pengefordringer (Zákon č. 191/2004 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek) følges fremgangsmåden i lov nr. 337/1992 om administration af skatter og afgifter (Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků), når der ydes international bistand, medmindre andet er bestemt i lov nr. 191/2004.

16 Det bestemmes i lov nr. 191/2004's § 5 med overskriften »Inddrivelse af fordringer«:

»1. […] På begæring af en anden stats kompetente myndighed varetager ministeriet inddrivelsen af fordringer. […] Anmodningen om inddrivelse skal være ledsaget af en original eller en bekræftet kopi af eksekutionsgrundlaget, der kan fuldbyrdes i den kompetente myndigheds stat.

2. Ministeriet foretager inddrivelsen på betingelse af, at der i anmodningen om inddrivelse er anført:

a) den betalingspligtige fysiske persons navn og adresse eller den betalingspligtige juridiske persons navn og hjemsted, eller i givet fald, disse oplysninger vedrørende den person, der i henhold til lovgivningen i den kompetente myndigheds stat skal betale fordringen […], samt alle andre nødvendige oplysninger til identifikation af den betalingspligtige eller en anden person, der er i besiddelse af hans aktiver

b) fordringens art, størrelsen af hovedstol og renter, bøder og andre skyldige beløb, anført i de to staters valutaer, idet eksekutionsgrundlaget angives

c) oplysninger vedrørende eksekutionsgrundlagets endelige karakter (materiel retskraft) og forældelses- eller præklusionsfristerne for retten til inddrivelse af fordringen

[…]

f) erklæring fra den anden stats kompetente myndighed i henhold til § 6, stk. 2, […]

3. […] Hvis anmodningen ikke indeholder de i stk. 2 omhandlede oplysninger, foretager ministeriet inddrivelsen, for så vidt som der på dets begæring bliver givet fyldestgørende oplysninger.«

17 I henhold til § 6, stk. 1, i lov nr. 191/2004 anses det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i den kompetente myndigheds stat, uden videre fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning om inddrivelse for et dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i Den Tjekkiske Republik. Ifølge § 6, stk. 2, kan ministeriet på grundlag af anmodningen om inddrivelse kun indlede inddrivelsen af fordringen, såfremt den anden stats kompetente myndighed erklærer, at dokumentet, der hjemler ret til eksekution af fordringen, ikke er blevet anfægtet i den stat, hvori den kompetente myndighed befinder sig, med undtagelse af de tilfælde, som er omhandlet i nævnte lovs § 7, stk. 1, og hvor eksekutionsproceduren allerede er blevet iværksat i den stat, hvori den kompetente myndighed befinder sig, uden at have ført til betaling af hele fordringen.

18 I § 13, stk. 1, i lov nr. 191/2004 anføres:

»Udvekslingen af oplysninger mellem ministeriet og den anden stats kompetente myndighed foretages på det officielle sprog i den stat, som myndigheden, der har modtaget anmodningen om bistand til inddrivelse, henhører under. […] Såfremt ministeriet og den anden stats kompetente myndighed aftaler andet, anvendes det officielle sprog i den stat, hvortil anmodningen om bistand til inddrivelse er rettet, ikke.«

19 Det bestemmes i § 32, stk. 1, i lov nr. 337/1992:

»Fastsættelse af forpligtelser og anerkendelse af rettigheder i skatte- og afgiftssager kan kun ske ved afgørelse. En sådan afgørelse har kun umiddelbar retsvirkning over for modtageren, såfremt den blev forkyndt for modtageren eller meddelt denne på forskriftsmæssig vis, medmindre nærværende lov eller anden særlig lov bestemmer andet.«

20 I § 73 i lov nr. 337/1992 fastsættes fremgangsmåden ved inddrivelse af skyldige afgifter. Ifølge § 73, stk. 7, finder retsplejeloven anvendelse mutatis mutandis ved inddrivelse af skatter og afgifter.

21 Det bestemmes i § 261a, stk. 1, i lov nr. 99/1963 om den civile retspleje (Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád), med senere ændringer, at der kun kan ske fuldbyrdelse af en afgørelse, hvis afgørelsen angiver den berettigede og skyldneren, afgrænser omfanget og indholdet af de forpligtelser, der er genstand for anmodningen om fuldbyrdelse, og fastsætter fristen for denne fuldbyrdelse.

22 Som anført af den forelæggende ret, følger det af fast retspraksis fra de øverste tjekkiske domstole, at den præcise identifikation af skyldnerens person ikke må give anledning til forveksling, eller i det mindste skal det omhandlede eksekutionsgrundlag gøre det muligt uden nogen tvivl at fastlægge, hvem forpligtelsen er blevet pålagt (dom afsagt af Nejvyšší soud [højesteret], Den Tjekkiske Republik, den 25.2.1999 med referencenr. 21 Cdo 2101/98, offentliggjort i *Soudní judikatura* [retspraksis] nr. 6/1999, s. 233). Det er ligeledes blevet fastslået i udtalelse afgivet af Nejvyšší soud České socialistické republiky den 18. februar 1981 med referencenr. Cpj 159/79 (*Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek* [samling af retsafgørelser og udtalelser], 1981, s. 499), at en afgørelse, der ikke præcist identificerer skyldneren, ikke er en eksigibel afgørelse og ikke kan danne grundlag for afgørelsens fuldbyrdelse. På samme måde fremgår det af dom afsagt af den forlæggende ret (udvidede afdeling) den 26. oktober 2005, med referencenr. 2 Afs 81/2004-54, at fuldbyrdelsesskridt foretaget på grundlag af et dokument, der angiver adressaten på ufuldstændig vis, skal annulleres.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

23 Den 2. juli 1999 sendte Hauptzollamt Weiden (hovedtoldkontoret i Weiden, Tyskland) en afgiftsansættelse til »Milan Kyrian, Studnicni 836, 39811 Provitin, Den Tjekkiske Republik«, hvem det blev pålagt at betale punktafgifter på et beløb af 218 520 DEM. Eksekutionsgrundlaget udstedt af Hauptzollamt Weiden blev forkyndt den 6. august 1999 gennem Ministerstvo financí — Generální ředitelství cel (Finansministeriet — Generaldirektoratet for told, Den Tjekkiske Republik) (herefter »den myndighed, der anmodes om bistand i hovedsagen«).

24 Den 28. september 2004 udstedte Hauptzollamt Regensburg (den myndighed, der anmoder om bistand) et betalingspåkrav, og den 7. oktober 2004 anmodede Hauptzollamt Regensburg i henhold til artikel 6 i direktiv 76/308 den myndighed, der anmodes om bistand i hovedsagen, om inddrivelse af punktafgifterne i henhold til eksekutionsgrundlaget udstedt af Hauptzollamt Weiden. I anmodningen om inddrivelse var sagsøgeren i hovedsagen anført som skyldner med angivelse af dennes efternavn, fornavn, adresse og fødselsdato, og punktafgifterne var, tillagt en bøde, opgjort til i alt 3 258 625,30 CZK.

25 I december 2004 uddelegerede den myndighed, der anmodes om bistand i hovedsagen, inddrivelsen af den omhandlede skyldige afgift til Celní úřad Tábor. Denne udstedte følgelig i december 2004 to påkrav om betaling af den skyldige afgift vedrørende henholdsvis punktafgifterne og bøden og fastsatte en betalingsfrist i henhold til § 73, stk. 1, i lov nr. 337/1992. Kyrian indgav en klage over disse betalingspåkrav, som Celní ředitelství České Budějovice (tolddirektoratet i České Budějovice, Den Tjekkiske Republik) afviste ved to afgørelser af 4. marts 2005 og 6. april 2005. Afvisningen blev stadfæstet ved kendelse afsagt af Krajský soud i České Budějovice den 5. oktober 2005 og ved dom afsagt af Nejvyšší správní soud den 28. juni 2006.

26 Den 6. marts 2006 udstedte Celní úřad Tábor en fuldbyrdelsesordre vedrørende den omhandlede skyldige afgift i form af tilbageholdelse af Milan Kyrians løn. Denne gjorde indsigelser mod fuldbyrdelsesordren, som Celní úřad Tábor afviste ved afgørelse af 31. oktober 2006.

27 Milan Kyrian anlagde sag til prøvelse af nævnte fuldbyrdelsesordre ved Krajský soud i České Budějovice. Han gjorde navnlig gældende, at identifikationen af modtageren i eksekutionsgrundlaget udstedt af Hauptzollamt Weiden ved efternavn, fornavn og adresse var utilstrækkelig, idet dette dokument kan gælde dennes fader og søn, som også hedder Milan Kyrian og bor på samme adresse. Eftersom forkyndelsesdokumentet ikke præciserer, til hvem af de tre personer med samme navn eksekutionsgrundlaget er blevet afleveret, er afgiftsansættelsen ikke eksigibel på grund af manglende forskriftsmæssig forkyndelse.

28 Milan Kyrian har også gjort gældende, at han ikke kunne træffe passende retsskridt til beskyttelse af sine rettigheder, fordi han ikke forstod de dokumenter, som de tyske toldmyndigheder sendte ham på tysk. Det tilkommer ikke ham for egen regning at sørge for oversættelse af nævnte dokumenter.

29 Krajský soud i České Budějovice, som fik sagen forelagt som første instans, frifandt sagsøgte ved dom af 14. marts 2007. Retten henviste til, at ifølge § 6, stk. 1, i lov nr. 191/2004, hvorved direktiv 76/308 blev gennemført, anses det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i den stat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand befinder sig, uden videre for et dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i Den Tjekkiske Republik. Derfor har hverken den myndighed, som anmodes om bistand i hovedsagen, eller Krajský soud i České Budějovice kompetence til at prøve Milan Kyrians indsigelser mod eksekutionsgrundlaget udstedt af Hauptzollamt Weiden.

30 Ifølge Krajský soud i České Budějovice bevirker den omstændighed, at Milan Kyrian i anmodningen om inddrivelse ikke kun var angivet ved sit efternavn, fornavn og adresse, men også ved sin fødselsdato, at han utvetydigt er identificeret som skyldneren. Ifølge anmodningen om inddrivelse og det vedlagte forkyndelsesdokument blev det omhandlede eksekutionsgrundlag forkyndt og er retskraftigt. Den omstændighed, at sagsbehandlingen for de tyske toldmyndigheder foregik på tysk, kunne ikke tilsidesætte Milan Kyrians rettigheder. Ifølge Krajský soud i České Budějovice var der intet til hinder

for, at Kyrian i egen interesse fik oversat dokumentet, der hjemler ret til eksekution af den omhandlede fordring, herunder oplysningerne heri om klageadgang.

31 Milan Kyrian iværksatte kassationsappel af dommen afsagt af Krajský soud i České Budějovice til Nejvyšší správní soud, idet han ud fra de samme grunde som påberåbt i første instans påstod, at det omhandlede eksekutionsgrundlag ikke kunne være eksigibelt.

32 Nejvyšší správní soud har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 12, stk. 3, i [direktiv 76/308] fortolkes således, at såfremt eksekutionsforanstaltningerne er blevet anfægtet ved en ret i den medlemsstat, hvor den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig, har denne ret beføjelse til i overensstemmelse med retsforskrifterne i denne medlemsstat at prøve, hvorvidt det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt, og hvorvidt det er blevet forskriftsmæssigt forkyndt for skyldneren?

2) Følger det af almindelige fællesskabsretlige principper, navnlig princippet om en retfærdig rettergang, princippet om god forvaltningsskik og retsstatsprincippet, at forkyndelsen for skyldneren af det dokument, der hjemler ret til eksekution, på et sprog, som han ikke forstår, og som desuden ikke er et officielt sprog i den stat, hvori dokumentet forkyndes for skyldneren, udgør en fejl, som gør det muligt at afvise inddrivelse på grundlag af det dokument, der hjemler ret til eksekution?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

33 Den forelæggende ret ønsker med sit første spørgsmål, som undersøges i to dele, nærmere bestemt oplyst, om artikel 12, stk. 3, i direktiv 76/308 skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, har kompetence til at prøve, dels om det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt, dels om nævnte dokument er blevet forskriftsmæssigt forkyndt for skyldneren.

Om retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, har kompetence til at prøve, om det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt

34 Direktiv 76/308 fastsætter fælles regler om gensidig bistand for at sikre inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter og skatter (jf. i denne retning dom af 7.9.2006, sag C-470/04, N, Sml. I, s. 7409, præmis 53).

35 For at sikre, at direktiv 76/308 får fuld retsvirkning og fortolkes selvstændigt, bør der navnlig tages udgangspunkt i forordningens system og målsætning (jf. tilsvarende dom af 15.1.2004, sag C-433/01, Blijdenstein, Sml. I, s. 981, præmis 24, og af 17.9.2009, sag C-347/08, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Sml. I, s. 8661, præmis 35).

36 Ifølge artikel 8, stk. 1, i direktiv 76/308 anerkendes det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig. Dette dokument kan ifølge nævnte artikels stk. 2 i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den

myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, ganske vist stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område, men det kan ikke afslås at foretage disse formaliteter, når dokumentet er formelt korrekt. Det følger af samme bestemmelse, at i de tilfælde, hvor opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution af denne, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

37 I direktiv 76/308's artikel 12 fastsættes en kompetencefordeling mellem instanserne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og instanserne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for påkendelse af indsigelser vedrørende fordringen, eksekutionsgrundlaget eller eksekutionsforanstaltninger.

38 Det følger af artikel 12, stk. 1, at såfremt en berørt person anfægter fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, skal sagen indbringes for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med de dér gældende retsregler. Artikel 12, stk. 2, bestemmer således, at så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget meddelelse om sagen enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, skal den suspendere eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet.

39 Artikel 12, stk. 3, i direktiv 76/308 bestemmer derimod, at når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og andre retsforskrifter.

40 Denne kompetencefordeling er en naturlig følge af, at fordringen og eksekutionsgrundlaget er stiftet og oprettet på grundlag af gældende ret i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, mens den myndighed, der anmodes om bistand, med hensyn til eksekutionsforanstaltningerne i den medlemsstat,

i hvilken den befinder sig, i henhold til artikel 5 og 6 i direktiv 76/308 anvender de bestemmelser, der er fastsat i dennes nationale ret for tilsvarende foranstaltninger, idet denne myndighed er bedst i stand til at vurdere lovligheden af en foranstaltning ifølge dens nationale ret (jf. tilsvarende dom af 27.9.2007, sag C-184/05, Twoh International, Sml. I, s. 7897, præmis 36, og af 27.1.2009, sag C-318/07, Persche, Sml. I, s. 359, præmis 63).

41 Denne kompetencefordeling tillader i princippet ikke den myndighed, der anmodes om bistand, at anfægte gyldigheden eller eksigibiliteten af den akt eller afgørelse, som den myndighed, der anmoder om bistand, begærer forkyndelse af.

42 Selv om det således i princippet henhører under den eksklusive kompetence for instanserne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, at prøve, om indsigelserne vedrørende fordringen eller eksekutionsgrundlaget er begrundede, kan det ikke udelukkes, at instanserne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, rent undtagelsesvist vil være beføjet til at prøve, om fuldbyrdelsen af det nævnte dokument vil kunne skade navnlig denne medlemsstats offentlige orden, og i givet fald til at give afslag på helt eller delvist at yde bistand eller stille visse betingelser for at yde bistanden.

43 I overensstemmelse med artikel 6 og 8 i direktiv 76/308 behandles fordringen, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, og det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, således på samme måde som de tilsvarende fordringer og dokumenter i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Dog er det vanskeligt at forestille sig, at et dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, fuldbyrdes af denne medlemsstat, hvis fuldbyrdelsen kan krænke denne medlemsstats offentlige orden. En undtagelse begrundet i den offentlige orden er desuden fastsat i artikel 4, stk. 3, i direktiv 76/308 for så vidt angår begæringer om tilsendelse af oplysninger fremsat af den myndighed, der anmoder om bistand, og ifølge denne bestemmelse kan den myndighed, der anmodes om bistand, give afslag på at tilsende dem, hvis dette kan krænke den offentlige orden i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig.

44 Det følger af det foregående, at retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, i princippet ikke har kompetence til at prøve, om det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt.

Om retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, har kompetence til at prøve, om eksekutionsgrundlaget er blevet forskriftsmæssigt forkyndt for debitor

45 For at kunne besvare anden del af første spørgsmål skal udtrykket »eksekutionsforanstaltning«, der er anvendt i direktiv 76/308's artikel 12, stk. 3, fortolkes.

46 Ifølge dette direktivs artikel 5 er første led i inddrivelsen i forbindelse med den gensidige bistand netop, at den myndighed, der anmodes om bistand, meddeler debitor alle akter og afgørelser vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig, idet denne forkyndelse skal ske på grundlag af de oplysninger, som den myndighed, der anmoder om bistand, har givet.

47 Det følger heraf, at forkyndelsen udgør en af de eksekutionsforanstaltninger, der er omhandlet i direktiv 76/308's artikel 12, stk. 3, og at det derfor i overensstemmelse med denne bestemmelse er ved den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, at enhver sag om denne forkyndelse skal indbringes.

48 Denne fortolkning bekræftes desuden af den omstændighed, at forkyndelsen, som det også hovedsagelig følger af direktiv 76/308's sjette betragtning og artikel 5, stk. 1, foretages i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for forkyndelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

49 Som det bemærkes i denne doms præmis 40, er den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, bedst i stand til at fortolke de love og administrative bestemmelser, der gælder i denne medlemsstat.

50 Det første spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 12, stk. 3, i direktiv 76/308 skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, i princippet ikke har kompetence til at prøve, om det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt. I det tilfælde, hvor en ret i denne medlemsstat får forelagt en sag om eksekutionsforanstaltningers gyldighed eller forskriftsmæssighed, såsom forkyndelsen af eksekutionsgrundlaget, har denne ret derimod kompetence til at prøve, om disse foranstaltninger er blevet forskriftsmæssigt gennemført i henhold til nævnte medlemsstats love og administrative bestemmelser.

Det andet præjudicielle spørgsmål

51 Hvad angår spørgsmålet, om det andet præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling, har den tjekkiske regering anført, at eftersom de retslige myndigheder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, ikke har ret til at vurdere, om de almindelige fællesskabsretlige principper er blevet overholdt ved forkyndelsen af akter for skyldneren, har det forelagte spørgsmål ingen betydning for den afgørelse, der skal afsiges af den forelæggende ret, og er derfor rent hypotetisk.

52 Da den forelæggende ret har kompetence til at prøve, om forkyndelsen er forskriftsmæssig, har den under alle omstændigheder også kompetence til at fastslå en eventuel fejl i forkyndelsesproceduren ifølge de retsforskrifter, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig. I betragtning af de klare forklaringer afgivet af Nejvyšší správní soud i dens forelæggelsesafgørelse med hensyn til begrundelserne for, hvorfor den finder det andet spørgsmål, som den forelægger, relevant og dets besvarelse nødvendig for afgørelsen af den tvist, der er indbragt for den, kan det nævnte spørgsmål derfor, uanset det af den tjekkiske regering anførte, antages til realitetsbehandling.

53 Nejvyšší správní soud ønsker med sit andet spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om det er muligt at anse det for en forskriftsmæssig forkyndelse af et dokument, der hjemler ret til eksekution, når forkyndelsen er sket på den medlemsstats område, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, på et sprog, som modtageren ikke forstår, og som ikke længere er et officielt sprog i nævnte medlemsstat.

54 Det bemærkes, at direktiv 76/308 ikke fastsætter regler om, at forkyndelse af et dokument, der hjemler ret til eksekution, på et andet sprog end det, som modtageren forstår, eller på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, ikke er forskriftsmæssig.

55 I artikel 17 i direktiv 76/308 bestemmes ganske vist, at anmodninger om bistand, det dokument, som hjemler ret til eksekution, og andre relevante dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidstnævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse, uden at der er givet modtageren af eksekutionsgrundlaget samme mulighed.

56 Som den tjekkiske og den tyske regering samt Kommissionen med rette har anført, er oversættelserne nævnt i denne bestemmelse til brug for den myndighed, der anmodes om bistand, og ikke til brug for skyldneren. Som Kommissionen ligeledes med rette har anført i forbindelse med en sammenligning af ordningen i direktiv 76/308 med ordningen for det retlige samarbejde i civile og kommercielle sager, som bl.a. fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EFT L 324, s. 79), er sidstnævnte omfattet af andre regler end dem, der gælder for det retlige samarbejde i forvaltnings- og skatteretlige sager, idet proceduren ved skattemyndighederne eller den efterfølgende forkyndelse af afgørelser er reguleret af medlemsstaternes lovbestemmelser.

57 Det følger af direktiv 76/308's formål, at dette bl.a. har til hensigt at sikre en effektiv gennemførelse af forkyndelser af alle akter og afgørelser, herunder retslige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig. Direktivet kan dog ikke opfylde dette formål uden at tage hensyn til de retmæssige interesser, som modtagerne af disse forkyndelser har (jf. tilsvarende dom af 9.2.2006, sag C-473/04, Plumex, Sml. I, s. 1417, præmis 21).

58 Det bemærkes i denne sammenhæng, at en rettidigt foretaget forkyndelses funktion er at sætte modtageren i stand til at forstå sagens genstand og årsagen til den forkyndte retsakt samt til at gøre sine rettigheder gældende (jf. i denne retning dom af 8.5.2008, sag C-14/07, Weiss og Partner, Sml. I, s. 3367, præmis 73).

59 I forbindelse med gensidig bistand i henhold til direktiv 76/308 skal modtageren af eksekutionsgrundlaget derfor sættes i stand til med sikkerhed at fastlægge i det mindste sagens genstand og årsagen til kravet.

60 I en sag som den i hovedsagen omhandlede er dette tilfældet, hvis forkyndelsen er sket på det officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. I henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 76/308 foretager den myndighed, der anmodes om bistand, nemlig forkyndelsen for modtageren i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for forkyndelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, hvilket navnlig indebærer forkyndelse på et officielt sprog i denne medlemsstat.

61 Da direktiv 76/308 ikke fastsætter retsvirkningerne i tilfælde af forkyndelse på et andet sprog end et officielt sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tilkommer det den nationale ret at anvende de nationale bestemmelser samtidig med, at den skal sikre fællesskabsrettens fulde virkning, hvilket kan indebære, at den nationale ret må fortolke en national bestemmelse, der er blevet vedtaget udelukkende med rent interne situationer for øje, på en sådan måde, at bestemmelsen kan finde anvendelse på den pågældende grænseoverskridende situation (jf. i denne retning dom af 8.11.2005, sag C-443/03, Leffler, Sml. I, s. 9611, præmis 51).

62 Som det følger af Domstolens faste praksis, tilkommer det hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden, når der ikke er udtrykkelige fællesskabsbestemmelser, at fastlægge de processuelle betingelser for sagsanlæg, som skal sikre beskyttelsen af fællesskabsretlige rettigheder (jf. i denne retning dom af 16.12.1976, sag 33/76, Rewe-Zentralfinanz og Rewe-Zentral, Sml. s. 1989, præmis 5, og Leffler-dommen, præmis 49). Domstolen har også præciseret, at disse betingelser ikke må være mindre gunstige end dem, der vedrører rettigheder, der hidrører fra den interne retsorden (ækvivalensprincippet), og at de ikke må gøre det umuligt i praksis eller uforholdsmæssigt svært at udøve rettighederne, som Fællesskabets retsorden giver (effektivitetsprincippet) (jf. dommen i sagen Rewe-Zentralfinanz og Rewe-Zentral, præmis 5, dom af 10.7.1997, sag C-261/95, Palmisani, Sml. I, s. 4025, præmis 27, og af 15.9.1998, sag C-231/96, Edis, Sml. I, s. 4951, præmis 34, samt Leffler-dommen, præmis 50).

63 Det andet præjudicielle spørgsmål skal derfor besvares med, at modtageren af et dokument, der hjemler ret til eksekution, i forbindelse med den gensidige bistand, som er indført i henhold til direktiv 76/308, for at sættes i stand til at gøre sine rettigheder gældende skal modtage forkyndelsen af dette dokument på et officielt sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. For at beskytte denne ret, tilkommer det den nationale ret at anvende de nationale bestemmelser samtidig med, at den skal sikre fællesskabsrettens fulde virkning.

Sagens omkostninger

64 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

1) **Artikel 12, stk. 3, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som ændret ved Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001, skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, i princippet ikke har kompetence til at prøve, om det dokument, der hjemler ret til eksekution, er eksigibelt. I det tilfælde, hvor en ret i denne medlemsstat får forelagt en sag om eksekutionsforanstaltningers gyldighed eller forskriftsmæssighed, såsom forkyndelsen af eksekutionsgrundlaget, har denne ret derimod kompetence til at prøve, om disse foranstaltninger er blevet forskriftsmæssigt gennemført i henhold til nævnte medlemsstats love og administrative bestemmelser.**

2) **I forbindelse med den gensidige bistand, som er indført i henhold til direktiv 76/308, som ændret ved direktiv 2001/44, skal modtageren af et dokument, der hjemler ret til eksekution, for at sættes i stand til at gøre sine rettigheder gældende, modtage forkyndelsen af dette dokument på et officielt sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. For at beskytte denne ret, tilkommer det den nationale ret at anvende de nationale bestemmelser samtidig med, at den skal sikre fællesskabsrettens fulde virkning.**

Underskrifter